

La santa de lo imposible / The Saint of the Impossible

Direcció: Marc Wilkins

Cinema Ilatinoamericà

País: Suïssa (2020)

Fitxa tècnica

Guió Lani-Rain Feltham, Arnon Grunberg **Fotografia** A. Burak Turan **Música** Brent Arnold, Balz Bachmann **Interpretació** Brian Dole, Magaly Solier, Pascal Yen-Pfister, Qurrat Ann Kadwani, Ratnesh Dubey, Tara Thaller, Bethany Kay, Alan Rowe Kelly, Carlos Valentino, Carla Carvalho... **Durada** 90 min **Gènere** Drama **Llengües** Anglès i espanyol, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Un assassinat, una batuda policial i la foto d'una noia misteriosa: una jove mare ha de recompondre totes aquestes peces de la secreta vida amorosa dels seus fills bessons, per poder esbrinar què els va passar. (FilmAffinity)

Crítica

06/11/2020 - La pel·lícula del suís Marc Wilkins presenta el dia a dia d'una família d'immigrants clandestins a la Nova York de l'era Trump

The Saint of the Impossible, el primer llargmetratge del director suís **Marc Wilkins**, estrenat mundialment (en format digital) a la Mostra Internacional de Cinema de São Paulo (del 22 d'octubre al 4 de novembre), està basat en una novel·la del guardonat escriptor holandès **Arnon Grunberg**. Des del seu primer curtmetratge, *Hotel Pennsylvania*, que va tenir la seva estrena al Festival de Clermont-Ferrand el 2012, Marc Wilkins s'ha interessat per la vida quotidiana dels immigrants que arriben als Estats Units, un lloc que no sempre els rep amb els braços oberts. En aquesta ocasió, se centra en una família de peruans seduïts pel somni americà.

El trio de protagonistes de *The Saint of the Impossible* està format per la Raffaella, una mare d'uns 30 anys (interpretada per **Magaly Solier**, actriu peruana coneguda principalment pel seu paper a la pel·lícula *La teta asustada* de Claudia Llosa) i els seus dos fills adolescents, el Tito i el Paul. Tots tres se les arreglen, per a bé o per a mal, a base de feines precàries i cursos d'idiomes adreçats a tots aquells que, com ells, busquen acostar-se a un somni americà que sembla vetat per a ells. La Raffaella, que no perd l'ànim malgrat el cansament diari, coneix un escriptor al restaurant de menjar ràpid on treballa, un home realment ambigu però aparentment inofensiu anomenat Ewald. Encara que sembla genuïnament interessat a ajudar la família, la Raffaella es troba ràpidament aclaparada pels esdeveniments. Convençut que el seu pla pot tenir un gran èxit, l'Ewald la convenç per deixar la seva feina i començar un negoci de menjar mexicà especialitzat en burritos (tot i que la Raffaella no és mexicana, una confusió racista que es percep com a banal). Aquest negoci casolà i il·legal corre el risc de destapar la situació de la família i aconseguir que els expulsin del territori nord-americà.

En paral·lel a les desgràcies de la Raffaella, que malgrat tot mai no cau en el victimisme i aconsegueix lluitar contra el sistema amb els pocs mitjans de què disposa, seguim les aventures del Tito i el Paul (interpretats per **Adriano** i **Marcelo Durand**). Els dos germans, la ingenuïtat dels quals ens deixa de vegades perplexos, s'enamoren d'una fascinant noia croata (la Kristin, interpretada per **Tara Thaller**) que assisteix als mateixos cursos d'anglès que ells i pel que sembla està involucrada en una xarxa de tràfic il·legal. Aquest enamorament té conseqüència fatals quan la Kristin comet un assassinat, ja que la policia descobreix els germans i els envia de tornada al Perú. Tot i la gran quantitat d'esdeveniments tràgics, *The Saint of the Impossible* sempre manté una atmosfera agradable, que de vegades resulta sorprenent, especialment en estar tan acostumats a presenciar imatges dures gairebé insuportables. Aquesta forma poc habitual de procedir s'explica pel desig del director de no caure mai en una mena de pornomiseria esnob: "No vull que el públic senti llàstima pels personatges, perquè la llàstima sol implicar una actitud paternalista. Vull que el públic admiri aquests immigrants, que els animi i se senti commogut per ells, però des d'un punt de vista igualitari". Encara que la franquesa de la pel·lícula pot resultar molesta, la màgia que desprèn sembla encaixar a la perfecció amb els personatges, perduts en un món els perills del qual no semblen entendre del tot.

“La santa de lo imposible”: premis i seleccions principals

3 premis:

- Festival de Cinema de Kitzbuehel 2021: premi al millor llargmetratge
- Festival Internacional de Cinema Love is Folly, Bulgària 2021: premi especial del Jurat a la millor actriu (Magaly Solier)
- Festival de Cinema de Zuric 2021: premi a la millor actriu (Magaly Solier)

Més 2 nominacions.

Marc Raymond Wilkins

Filmografia com a director

2020 *The Saint of the Impossible*

2017 *Running with scissors: meet the post-punk band living in the shadow of Chernobyl* (curt)

2016 *Bon Voyage* (curt) (com a Marc Wilkins)

2013 *Hotel Pennsylvania* (curt)

2008 *Twilight* (curt) (com a Marc Wilkins)

2006 *The BossHoss: I Say a Little Prayer* (videoclip)

2006 *The BossHoss: The Beauty of Anger* (videoclip)

2005 *The BossHoss: Like Ice in the Sunshine* (videoclip)

2005 *The BossHoss: Hot in Herre* (videoclip)

2005 *The BossHoss: Hey Ya!* (videoclip)

2003 *N-Trance: Destiny* (videoclip)

1999 *Taksi München* (curt)

Biografia

Marc Wilkins (1976, Suïssa). Aquest és el seu debut al llargmetratge, després de dirigir durant molts anys curtmetratges i anuncis premiats.

La història del seu últim curtmetratge, *Bon Voyage*, se centrava en la dramàtica crisi migratòria de la Mar Mediterrània. S'ha projectat a 70 festivals de tot el món, va ser preseleccionat per a la 89a edició dels premis de l'Acadèmia i va guanyar, entre 46 premis més, el Swiss Film Award.

Hotel Pennsylvania del Marc es va estrenar al prestigiós Festival de Clermont Ferrand el 2012. Igual que **La santa de lo imposible**, la pel·lícula observa el somni americà i els seus somiadors.

El Marc va néixer a Suïssa, però se'n va anar a l'illa de Creta amb els seus pares quan només tenia cinc anys, per viure en una comuna. Seguint la seva mare i el seu nou amant, es va traslladar a Alemanya, on va ser escolaritzat a Friburg. Va abandonar l'escola molt aviat i va aprendre per si mateix l'ofici de cineasta, treballant en diferents llocs en més de 10 produccions de llargmetratges per tot Europa. Després de viure 8 anys a Nova York, actualment resideix a Zuric i Kíev.

Organització:

En conveni amb:

